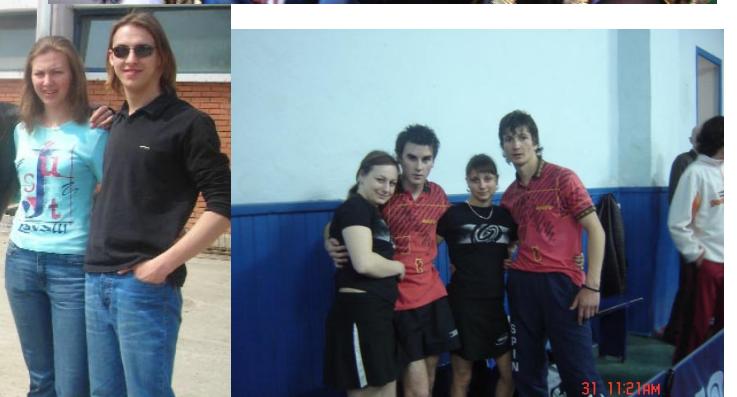

in 21

novine učenika zrenjaninskog Internata

šampioni domijade

SPORTSKA DOMIJADA

Po ukupnom plasmanu na sportskoj Domijadi u Vršcu Zrenjaninski dom učenika osvojio je drugo mesto, što je odličan rezultat ali ne i dovoljan, da se zadrži prelazni pehar, osvojen prošle godine na istom takmičenju i na istom mestu.

Osvojili smo ukupno 24 boda. Prvoplasirano „Brankovo Kolo“ osvojilo je 33 boda, imali su tri prva mesta više od nas i naravno vratili smo im prelazni pehar.

4 prva mesta u: muškom fudbalu, stonom tenisu, ekipno, muškarci, pojedinačno – Uglješa Jeftić i u šahu, pojedinačno, devojke – Željana Vujkov.

4 druga mesta u: ženskom fudbalu, muškoj
košarci, stonom tenisu pojedinačno za devojke
– Kristina Kovač i za muškarce – Danijel Vig.

4 treća mesta u: šahu ekipno i devojke i momci, u stonom tenisu ekipno devjke, i devojke pojedinačno - Aniko Abraham.

Momčilo Vuković

KULTURNO-UMETNICKA DOMIJADA

24. marta 2007g. u Vršcu je održana XII-ta Domijada u kulturnom stvaralaštvu. Tokom cele godine mi smo se marljivo i vredno spre-mali za ovo takmičenje i postigli smo veoma zapažene rezultate. Učestvovali smo u 12 disciplina i osvojili 7 nagrada!

Prva mesta osvojili smo u:

1. Modernom plesu „Egipat“
  2. Popularnoj muzici Gloria Gaynor „It's raining man“ i

3. Crtež Kristine Almadi u okviru slikarske postavke, kao doneti rad

- Druga mesta osvojili smo u :

  1. Poetsko – scenskom prikazu „Posle snova“ po tekstovima Miloša Crnjanskog
  2. Primenjenoj umetnosti za keramiku, Jelena Ražić.

Treća mesta osvojili smo u:

- 1. Klasičnoj muzici S. Dankl „Varijacije na temu Belinija“ i
  - 2. Folkloru „Zađi sunce, ne zašloga“

USPEH NA REPUBLICKOJ DOMIJADI LESKOVAC 2007.

STONOTENISERI - APSOLUTNI POBEDNICI

Nakon zapaženih uspeha ostvarenih na XII susretima učenika vojvodjanskih srednjoškolskih domova održanih u Vršcu tokom marta, učenici Doma „Angelina Kojić“ i na Republičkoj Domijadi, koja je održana od 27. do 29. aprila u Leskovcu, ostvarili su značajne rezultate.

Što se tiče sportskih takmičenja, zrenjaninski dom predstavljao je region Vojvodine u malom fudbalu, šahu i stonom tenisu, a u kulturno-umetničkom delu programa naši učenici takmičili su se u poetsko-scenskom prikazu, literarnom stvaralaštву, modernom plesu, popularnoj i klasičnoj muzici.

U jakoj konkurenciji učesnika iz pet regionala Republike osvojili smo prva mesto, kako ekipno, tako i u pojedinačnoj konkurenciji u stonom tenisu za devojke i momke. Kristina, Aniko, Aneta, Uglješa, Danijel i Branislav nisu imali premca za zelenim stolom. Domski bend „Milk“-Marina, Jovan, Ivan, Janko i Danilo oduševili su publiku svojim izvođenjem pesme Glorie Gaynor „It's raining man“. Ni žiri nije ostao ravnodušan-dodelio im je drugu nagradu.

Vujkov Željana,koja je donela mnogo uspeha našem domu, blistala je i ovog puta osvojivši treće mesto u pojedinačnoj konkurenciji u šahu.

Jelena Jakšić, u konkurenciji petnaest učesnika koji su se takmičili u literarnom stvaralaštvu, osvojila je takođe sjajno treće mesto.

I ostali učenici, Srećko u klasičnoj muzici, grupa za moderan ples, fudbal

recitatorke Olja, Aleksandra i Milica dostoјно су branili boje Vojvodine. Sve u svemu bila je ovo još jedna veoma uspešna godina za učenike i zaposlene u srednjoškolskom domu "Angelina Kojić".

Nada Šrajter

„MILK 44“

Ovogodišnje Domijade, održane u Vršcu i Leskovcu, našem internatu donele su mnogo zanimljivosti, sreće, uzbudjenja... i naravno, dosta nagrada. Po što sam ispratila sva dešavanja na pokrainskoj Domijadi, mogu vam reći da je bend „Milk 44“ sa izuzetnim vokalom Marinom Krulj, u potpunosti zaslužio prvo mesto. Konkurenca je bila jaka, a i naši muzičari su imali tehnički problem sa klavirom. Ali, pored svega, oni su stigli na Republičku Domijadu održanu u Leskovcu, gde su odneli drugu nagradu. O utiscima, očekivanjima i planovima popričali smo sa članovima benda:

Ivanom Đukićinom (klavir), Jovanom Rodićem (bubnjevi), Jankom Tomekom (solo gitara), Danilom Rančićem (bas gitara) i Marinom Krulj, pevačicom raskošnog glasa .IN. Prvo želim da vas pitam kako ste se osećali kad vam je saopšteno da ste prvi i koji su vaši utisci iz Vršca?

Ivan: Bila je veoma loša organizacija, ali je bila dobra hrana (mada nismo mogli da jedemo od mamluka). Druženje je bilo sjajno. Sve u svemu, nisam se baš nešto proveo.

Marina: Znali smo da ćemo biti prvi jer, i ako je konkurenca bila jaka, imali su loše vokale, neki čak i loš izbor pesme...

IN: Zašto ste izabrali baš pesmu „It's rainin' man“?

Jovan: Zato što je pesma veoma zahtevna i ostavlja dobar utisak na publiku.

Marina: Ta pesma je bila hit i ako se dobro izvede stvara neverovatna osećanja, i to je ono što privlači publiku.

IN: Da li planirate da svirate zajedno i mimo Internata?

Janko: Svako od nas svira u nekom bendu, tako da nismo još razmišljali o tome da nastupamo u ovom sastavu, ali ko zna?! Možda jednog dana...

Marina: U planu je neki projekat sa malo izmenjenim sastavom, ali ne bih još da pričam o tome.

IN: Gde vam je bilo lepše, u Vršcu ili u Leskovcu?

Koja Domijada vam se više svidela?

Dača: Obe Domijade su bile lepe, ali je bilo interesantnije u Leskovcu, jer je bilo više ljudi pa i druženja.

Marina: Sama organizacija je bila bolja u Vršcu, ali smo se u Leskovcu bolje proveli. Stekli smo nove prijatelje i nadam se da će se to nastaviti, makar na sledećim Domijadama.

IN: Koja su bila vaša očekivanja za Republičku Domijadu?

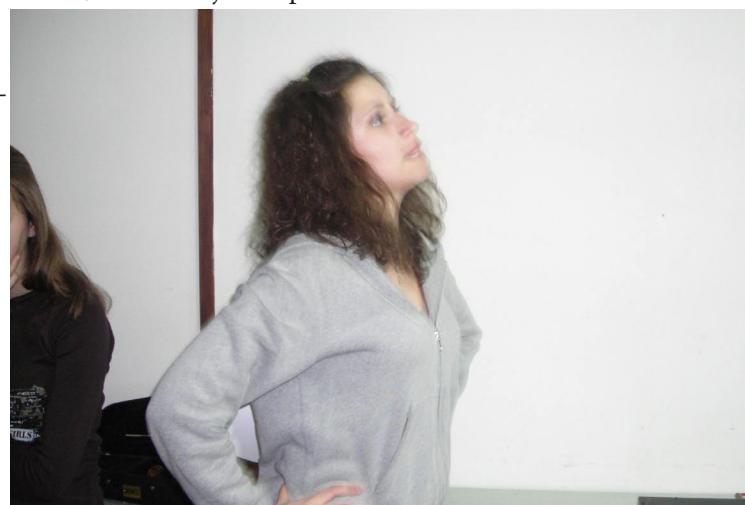
Svi: Kada smo čuli konkurenčiju nadali smo se boljim rezultatima. Ali na žalost prvo mesto su osvojili brdarići, „dve frule i ovca“, ali OK, ne ljutimo se.

Marina: Moram priznati da sam očekivala jaču konkurenčiju. Iskreno, smatram da pobednici nisu imali

prikladnu pesmu za takmičenje te vrste, i kako sam uspela da zaključim mnogi nas smatraju moralnim pobednicima, o tome govorim i podatak da smo pozvani da gostujemo u beogradskom domu +++ za njihov Dan doma.

IN: Koji su vaši utisci sa Republičke Domijade, uopšteno?

Svi: Užasna organizacija, super provod, Domijada za pamćenje!

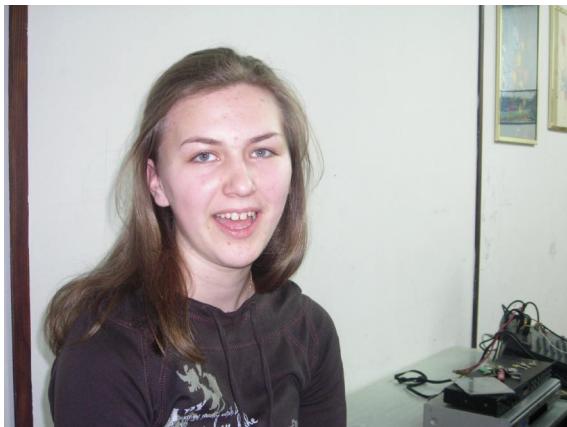
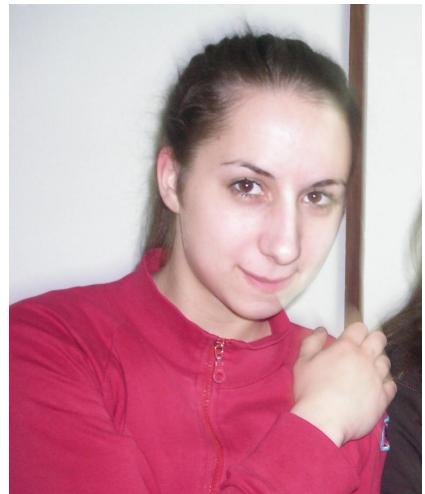
Na kraju ovog razgovora jasno je zbog čega je „Milk 44“ toliko uspešan, čine ga četvorica sjajnih, haotičnih, momaka i jedna super organizovana dama.

Julijana Vincan

Varijacije na temu Belinija“

Na Domijadi u Vršcu, Ela Banković i Snežana Stefanović su nas predstavljale u okviru kalsične muzike. I pored takmičenja, i obaveza koje su imale u međuvremenu, one su osvojila 3. mesto. Šta one imaju da kažu na sve ovo, koji su njihovi utisci i još mnogo, toga saznećete iz intervju – a koji je sa njima u ime IN-a vodila Julijana Vincan.

IN: Zašto ste se odlučile baš za „Varijacije na temu Belinija“?

Ela: Zato što se u varijacijama javljaju i brži i sporiji delovi, koji drže pažnju publike, a i komisije. A zato se i zovu varijacije, jer se tempo menja, što je prihvaćeno na takmičenjima.

IN: Koja su bila vaša očekivanja? Da li ste zadovoljne sa 3. mestom, ili ste se nadale 1., 2. mestu.

Snežana: Nismo mnogo očekivali je smo tada imali mnogo obaveza, takmičanja zbog kojih se nismo mnogo spremale za Domijadu. U svakom slučaju, zadovoljne smo, s obzirom koliko smo vežbale.

IN: Koji su vaši utisci sa Domijade održane u Vršcu?

Ela: To mi nije prvi put da vidim Vršac, ali mi je draga i kad opet odem u taj grad. Inače, ja jako volim putovanja, druženja, a i sve ovo je jedno lepo iskustvo i drag mi je što sam imala prilike da čujem i ostale izvođače.

IN: Iz nekih privatnih razloga Ela nije mogla da ide na Republičku Domijadu, ali ti si hrabro postupila i rešila sama da predstavljaš naš dom. Kakvi su tvoji utisci sa te Domijade?

Snežana: Organizacija Republičke Domijade u Leskovcu je bila izuzetno loša, ali nama je bilo lepo, dobro smo se proveli, družili... Zbog Elinog odsustva, morala sam da improvizujem delo, kako bi zvučala potpunije, jer ipak je to kompozicija za violinu i klavir. U subotu uveče su nam priredili žurku koja je trajala do ponoći, tako da smo mi produžili naš izlazak pobegavši u provod, u grad Leskovac.

Ela: Najmanje smo se nadali Republičkoj Domijadi

jer nismo ni predpostavljale da će prvonagrađeni i drugonagrađeni odustati. Žao mi je zbog mog odsustva na Republičkoj Domijadi, ali smatram da ne bismo tamo osvojile neko mesto jer sam čula ostale izvođače, koji su uložili veći trud i time sebi obozbedili neku nagradu. Ali, Sneža je ispala pravi heroj!

IN: Hvala vam puno, i znajte da je najbitnije učestvovati!

**“Jer meni treba moćna riječ
jer meni treba odgovor” (Tin Ujević)**

Krvavo paperje? Pa šta?
Nemoj da čutiš reči.

Sutra ih pojedi, ali ih sad reci.

Ja sam dobar slušalac koliko si ti loš govornik.

Jesi li pronašao moći trag?
Svoj muk nikom odao ne bi?

Prozbori, makar da vidim koliku naivnost kriješ u sebi.
Reči su teške kao olovo.

Usne su ti pune soka?
Hoćeš do zvezda da segneš?
Kaži mi, u suprotnom neću znati treba li sa tobom da krenem.
Ti...preplavljuješ mi uši mrakom...

Pitam, jer očekujem odgovor
Tišina retko kad sluti na dobro.
O, zucni bilo šta,
samo mi nemoj mozak trovati čutanjem.

Jelena Jakšić, Domijada, Vršac, 24.03.2007.

Egipćani iz piramide Ange- lina Kojić-Gina

Ove godine ritmička sekcija je imala jaku želju da se plasira bolje nego prošle (treće mesto) i predstavlja naš region na republičkoj domijadi. Pored te izrazite želje za ostvarenje tog cilja bio je potreban rad kao sakupljanje članova grupe po internatu (posebna zahvalnost za vaspitačice koje su vodile ritmičku sekciiju). Uz ritmove i zvuke Egipta svi prisutni na Domijadi su mogli da osete enegriju i šarm naše grupe koja je svojim pokretima očarala publiku. Uspeh nije izostao. PRVI SMO.

Domijada nije bila dovoljno veliki izazov, pa smo odlučili da se takmičimo na državnom prvenstvu za male grupe. U izuzetno teškoj konkurenciji osvojili smo prvo mesto... Zlatne medalje su sijale na našim grudima... Ovim uspehom plasirali smo se na svetsko prvenstvo u Slovačkoj. Ubrzo je došla republička Domijada. Nismo osvojili ni jedno mesto. Da li smo se razočarali? U početku jesmo, ali smo shvatili da smo mi ipak ovogodišnji prvaci u street dance show, tako da iz Leskovca nosimo uspomene na lepo druženje.

PEČENA TERAKOTA - JELENA RAŽIĆ

USPEH LIKOVNE I KERAMIČARSKE SEKCIJE

Članovi ovih sekcija su vredno radili tokom godine. Mnogi su u početku sumnjali u svoje sposobnosti. Uveravala sam ih da treba imati samopouzdanje, biti kreativan i umetnosti dati lični pečat. Na pokrainskoj Domijadi njihov rad je i nagrađen. Almadi Kristina je osvojila I mesto za izloženi crtež. Mislim da se i ona prijatno iznenadila zbog nagrade. Žiri je cenio snažnu izražajnost datu kroz jednostavan crtež, dobar kolorit i osećaj prostora.

Iz oblasti primenjene umetnosti Ražić Jelena je osvojila II mesto za postavku pečene terakote „Sećanje na Potisku civilizaciju – Matejski brod“. Ovaj rad je originalan i mnogi afirmisani umetnici su se pohvalno izrazili o njemu.

Žao nam je što je na republičkoj Domijadi izložba samo revijalnog a ne i takmičarskog karaktera, nadamo se da će se i to promeniti. Uspeh naših devojaka je obradovao sve članove sekcije i dao nam pdstrek za dalji rad.

vaspitačica Slavica Romen

Vladan Martinovic (faraon)

CRTEŽ - ALMADI KRISTINA

FOLKLORNIM KORAKOM KROZ INTERNAT

-Intervju sa Nikolom Đakovićem - ALEKSANDRA KRULJ

Nikola je jedan od maturanata medicinske škole. Bavi se folklorom I zahvaljujući njegovom angažovanju, posle više godina, Dom je osvojio treće mesto na Domijadi ove godine.

Aledsandra: Nikola, koliko dugo igraš folklor?

Nikola: Folklor igram od svoje 11 godine.

Aleksandra: U kom društvu si naučio prve korake I gde sada igraš?

Nikola: Prve korake u folkloru naučio sam u AKUD-u "Jovan Popović" iz Titela. Sada igram u KUD-u "Svetozar Marković" ovde u Zrenjaninu, koje je veoma uspešno društvo I ima priznanje, tačnije bronzanu plaketu sa pokrajinske smotre folkloра.

Aleksandra: Da li si za nastup Domske folklorne grupe sam osmislio koreografiju, koliko ti je trebalo vremena za realizaciju?

Nikola: Naravno da sam sam smislio koreografiju (smeh), ali sam koristio elemente već poznatih koreografija. Za realizaciju je bilo potrebno dosta vremena, trebalo je prilagoditi se znanju I (ne) iskustvu igrača, kao I samom takmičenju.

Aleksandra: Da li si zadovoljan postignutim uspehom na pokrajinskoj domijadi?

Nikola: Zadovoljan?! To je mala reč, ja sam prezadovoljan učinkom devojaka I momaka, s obzirom da su neki

od njih prvi put osetili šta znači folklor I igra na sceni. Bilo mi je dosta teško dok sam ih spremao, uspostaviti red, rad I disciplinu na probama.

Aleksandra: Da li si svestan svog doprinosa I da li si zadovoljan ocenom žirija?

Nikola: Moj učinak nije ništa specijalno, to je samo minimum onoga što ja znam. Hteo sam da moj Internat u punom sjaju zasja na pokrajinskoj domijadi. Žiri, kao I svake godine nije objektivan. Mogli smo više, ali u ovoj konkurenciji ovo je zavidan uspeh. Naredne godine, nadam se, neko će poći mojim koracima.

Aleksandra: Dom, u želji da ti se zahvali, častio te je putovanjem na republičku domijadu u Leskovac. Kako si se tamo proveo i šta misliš o takmičenju na republičkom nivou?

Nikola: U Leskovcu sam bio moralna podrška našim takmičarima, fudbalerima, muzičarima, plesačima...bilo mi je lepo, super sam se proveo. Takmičenje je bilo prilično neorganizovano, tehnički neopremljeno. Želim da se zahvalim Internatu, pre svega direktoru, na plaćenom seminaru folkloра.

Aleksandra: Proveo si 3 godine u Internatu, kako je bilo?

Nikola: Bilo mi je drago biti internačanin, nikada neću zaboraviti dane provedene ovde. Internat je prava životna škola za jednog tinejdžera, da se kasnije snađeš u životu, da budeš otporniji na ono što život donosi. Nedostajaće mi sve, društvo, prijatelji, miris kuhinje, i ona mačka, vaspitači, upisivanja u dežurni dnevnik zbog noćnih šetnji, svaki kutak Internata.

Aleksandra: Da li si odlučio šta ćeš dalje da studiraš?

Nikola: Planiram da studiram fitomedicina, zaštitu bilja.

Aleksandra: Hvala za intervju i srećno!

INTERVJU SA JELENOM

Jelena je jedna vredna internačanka, završava, naravno uspešno, treći razred Medicinske škole. Na pokrajinskim I republičkim domijadama je do sada bila redovan I uspešan takmičar literarne sekcije.

Aleksandra: Jelena, kada si počela da se baviš pisanjem?

Jelena: Pisala sam još u osnovnoj školi i učestvovala na različitim takmičenjima, a ovde sam samo nastavila.

Aleksandra: U čemu pronalaziš inspiraciju?

Jelena: Ne mogu ti reći baš šta je to tačno, ali kada pišem iskazujem svoje stavove i razmišljanja.

Aleksandra: Kako si zadovoljna svojim plasmanom na ovogodišnjoj republičkoj domijadi u Leskovcu I kakav je tvoj komentar na organizaciju takmičenja?

Jelena: Treće mesto je veliki uspeh I jako sam zadovoljna plasmanom. Ovo je bila treća republička domijada na kojoj sam uspešno učestvovala. Ove godine su se iskristalisala takmičarska pravila u literarnom stvaralaštvu, pisala se isključivo proza I žiri je bio OK.

Aleksandra: Tvoji utisci o Leskovcu?

Jelena: Iskreno, ne bih mogla da živim tamo. Velike su razlike između Zrenjanina I Leskovca, ljudi su I tamo prijatni, ali je grad neuredan, ali ima jedan bonus – jeftinije je.

PS.U vreme domijade štrajkovali su đubretari u Leskovcu!

Aleksandra Krulj

Čuvaj se da ti vreme ne pokradu

Jelena Jakšić - Republička domijada, Leskovac, 28. 04. 2007.

III mesto

Život je kratak. Živiš i šta na kraju dobiješ? SMRT. Šta je to? Nagrada? Zato mislim da bi životni ciklus trebalo da bude obrnut. Prvo umremo da bismo to neprijatno iskustvo sklonili sa puta. Onda budemo starci sa puno mudrosti, ali isuviše slabi da bismo mogli da se angažujemo za nešto više osim melanholična razmišljanja. Potom bi smo sa godinama postajali sve mладји i младји. Vreme je neumoljivo i nezaustavljivo teče. Mi ne možemo da utičemo na njega, ali ono i suviše utiče na nas. Mi čak ne možemo da ga definišemo , jer šta je vreme? Roj sekundi , sati i godina koji čine večnost. Večnost koju ne možeš sagledati, ali svi znamo da postoji.Mi smo samo njeni deliči koji se trude da ostave prepoznatljiv trag. Ljudi nastavljaju da žive kroz svoja dela kao što roditelj nastavlja da živi kroz svoje dete . Plodovi mašte i rada najbolji su način da se otregnemo od zaborava. I dok tako idemo ruku pod ruku sa životom i pokušavamo ubrzanim koracima da prestignemo vreme, mi učimo da podnesemo poraz i proslavimo pobedu. Život se meri po broju lepih trenutaka. Samo drži čvrsto kormilo i nestaće sve sitne duše koje šalju oluje na tvoj brod. I iznad svega VOLI! Ljubav je vetar, pokretač tvojih jedara. Samoća prija samo kad je kratka. Izmedju rodjenja i smrti poredaj ljubav, prijateljstvo, kreativnost i ideje kao nisku bisera koju ćeš sa ponosom nositi. Što pre shvatimo da jedino tako možemo svoje postojanje poboljšati, to ćemo uspešnije zaobilaziti stramputice. Uostalom, ako bismo živelii obrnutim životom, kao mlađi bismo imali svu mudrost zrelih i snagu mlađih godina. Upravo to je najidealniji način življenja i sigurna победа nad uzaludno potrošenim vremenom. Kradljivci vremena bi ostali bez posla...

CURE U SPORTU

I ako je prošlo više od dva meseca od Domijade, većina nas je se seća kao da je juče bila. Devojke su i ove godine masovno učestvovali u sportskim disciplinama. Imale smo ekipu za odbojku, košarku, fudbal, stoni tenis i šah! Impozantno zar ne? Na borilišta smo izašle spremne: našminkane, nalakirane, u slatkim dresovima koji su nam, uglavnom, zavodljivo stajali. Dobro smo stajale sa sudijama, navijačima i publikom, a nismo stajale sa pravilima igre, kondicijom i sličnim sitnicama, naravno čast izuzecima! Proslavile smo se u stonom tenisu, šahu i fudbalu. O čemu smo već posebno pisali.

Što se tiče odbojke i košarke bile smo zapažene. Imale smo najlepšu opremu na odbojci a na košarci smo uspele da damo auto-koš! Niste čuli za to, pa eto dešava se svašta u žaru borbe i u želji za pobedom.

Evo i sastava naših ekipa:

odbojka

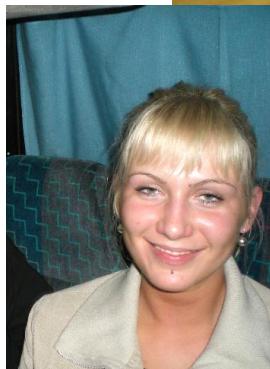
- 1) Sikimić Nina
- 2) Hajdu Vanesa

- 3) Miškeljin OIvera
- 4) Mravljo Kristina
- 5) Terzić Aleksandra
- 6) Šofransko Ana
- 7) Povolni Gabriela
- 8) Lazendić Sanja

košarka

1. Sivčev Aleksandra
2. Stefanović Snežana
3. Almadi Kristina
4. Petković Milijana
5. Babić Snežana

Vanesa Hajdu

MAJA ODBRANILA SVE PENALE!!!

Ekipa ženskog fudbala ove godine branila je titulu pokrainskog pobednika. Nju su činile: Bojana Magda, Melanija Silađi, Aleksandra Miler, Maria Jona, Maja Nedeljkov, Milica Sladojević, Sandra Gavrić i Danijela Subotićki. Vaspitačica Slađana Rebić je bila selektor i trener. Prvu utakmicu smo igrale sa Ruskim Krsticom. Dale smo sve od sebe i taj trud se isplatio. Nakon isteka vremena rezultat je bio 1:1. Pošto utakmica ne može da bude nerešena sledili su penali. Naša golmanka Maja Nedeljkov, posebno se istakla. Obranila je svaki penal!!! Nakon te utakmice igrali smo sa domaćinima, odnosno sa ekipom Vršca. Međutim, sreća nije bila na našoj strani, mada se Gavrić Sandra trudila oko sudija! I pored velike borbe izgubile smo sa 4:0. Tako smo osvojile drugo mesto.
Milica Sladojević

ZLATNE STONOTENISERKE

Ove godine naš internat je imao sjajnu žensku ekipu u stonom tenisu. Na pokrajinskom takmičenju su bile veoma jake ekipe i na žalost posle velike borbe nismo se izborile za prvo mesto. Bile smo treće i ako smo u pojedinačnoj konkurenciji osvojile drugo i treće mesto. Nismo bile zadovoljne, jer smo znale da možemo mnogo više.

Onda se desilo čudo, jer novosadska ekipa koja je bila prva i koja je trebala da ide na Republičko takmičenje, nije mogla da igra i pozvali su nas. Nismo mogle da verujemo da smo dobitne šansu da pokažemo koliko smo moćne. Već smo bile ubedljene da ćemo biti prve, jer je stoni tenis u Srbiji mnogo slabiji naspram Vojvodine. Kad je stigao taj momenat da treba da se borimo, nismo ni uspele da pokažemo naše veliko znanje, jer smo ih vrlo lako pobedile. Moramo priznati da smo ipak bile ponosne, jer je jako lep osećaj kad te proglaše najboljim! A mi smo osvojile zlato ekipno: Kristina, Aniko i Aneta a Kristina je i pojedinačna pobednica. Nadamo se da je i naš internat zadovoljan sa nama, a mi ćemo se truditi da sledeće godine ne izneverimo vaša očekivanja.

Vaše stonoteniserke

„POSLE SNOVA“

Već je prošlo mesec dana otkako smo išli na Domijadu, naravno pokrainsku. I naravno svi znate kako smo prošli! Osvojili smo brdo nagrada među kojima je i drugo mesto u poetsko-scenskom prikazu. Moje kolegice Olja Pavlović i Milica Milankov su, kao i ja, oduševljene plasmanom. Pored toga stekle smo nova poznanstva i to veoma zanimljiva. Domijada se održavala u Vršcu i moram vam reći da je hrana bila ODLIČNA! Nemamo da se požalimo ni na šta. Drugoplasirano mesto nas je odvelo i do republičke Domijade koja se održavala u Leskovcu. I ako je grad malčice neuredan, provod je bio nezaboravan kao i druženje. Bili smo u Leskovcu dva dana i mogu vam reći da je to period života koji se pamti. Nema veze što se nismo plasirale. Bilo nam je zadovoljstvo da stignemo čak dotle i da predstavljamo naš dom i region u jednoj tako plemenitoj disciplini. Predstavile smo se recitalom poezije Miloša Crnjanskog „Posle snova“, za koji je bila zadužena naša vaspitačica Radmila Stojanović, kao stručni rukovodilac.

Ostaje mi samo da kažem onima koji ne idu na Domijade da je to jedno nezaboravno iskustvo i da su druženja i zabava još bolji nego što vam to bilo ko može ispričati. Što je najbolje sve je za Dž. A da vam ne pričam o svetlima reflektora uperenim baš u vas i svi vas gledaju kao da ste BOG. Pa... IZVOLITE svi na Domijadu!

Vaša Aleksandra Terzić

USPEH JE USPEH U FUDBALU ILI STONOM TENISU SVEJEDNO

Predah između mečeva i utakmica na Domijadi u Vešcu iskoristili smo da porazgovaramo sa pobednicima, Bojanom Martinovićem, kapitenom fudbalske ekipe i stonoteniserima Uglješom Jeftićem i Danijelom Vigom.

IN: Zanima nas od kada i koliko ozbiljno se bavite sportom?

Bojan: Fudbalom se bavim od svoje 12-te godine. Na treninge odlazim skoro svakodnevno.

Uglješa: Još kao mali počeo sam da treniram i danas iza sebe imam dosta medalja.

Danijel: Već dugo se bavim stonim tenisom i to je nešto što me ispunjava.

IN: Da li planirate da se time profesionalno bavite?

Bojan: Trenutno mi je na 1 mestu fax. Fudbal je nešto što mi ispunjava slobodno vreme.

Uglješa: Voleo bih. Iza sebe imam dosta medalja i nameravam da nastavim sa tim.

Danijel: Slažem se sa Uglješom. Trudiću se da budem što bolji. U svakom slučaju škola je na 1 mestu ;)

IN: Kakva je bila konkurenčija na ovogodišnjoj Domijadi?

Bojan: Protivnici su bili dosta dobri. U finalu smo pobedili na penale.

Uglješa i Danijel: Dosta dobrih igrača, puno napetosti, ali ipak smo uspeli da ostanemo koliko – toliko skoncentrisani.

IN: Kakav je osećaj doneti u internat još jednu medalju?

Bojan: Extra! Mnogo je lepo znati da sam doprineo internatskoj zajednici, pogotovo sad kad odlazim : (

Uglješa: Isti kao i prošle godine (ha, ha, ha) =)

Danijel: Bio sam presrećan povodom toga, ponosim se sobom i svojim drugovima!

IN: Koja je vaša poruka za naše čitaocе?

Bojan: Pošto odlazim iz IN-a, htio bih da poželim internačanima da i sledeće godine budu isto toliko uspešni.

Uglješa: Preporučio bih svima da se makar rekreativno bave stonim tenisom, jer je to sport za telo i duh.

Danijel: Šta god radili u životu budite uporni i uspeh neće izostati!

Nada i Adela # 26

IZ UGLA FOTOGRAFA

Kada treba početi? Da li i ovo treba da zabeležim? Kako da ih slikam?... U glavi mi je odzvanjalo hiljadu pitanja, a ja sam imala samo jednu obavezu: da fotografišem dešavanja na kulturnoj Domijadi u Vršcu. Bila sam veoma uzbudjena i ako sam dan pre odlaska na Domijadu provela isprobavajući fotoaparat.

Budno sam pratila sva dešavanja i uspela sve da fotografišem. Ali, nije mi bilo sve jedno. Morala sam biti strpljiva i smirenja a oko mene je vrilo kao u košnici. Veoma uzbudljivo je bilo iza scene, tokom pripremanja za nastup. mnogi plesni koraci, stihovi i note po stoti put su ponavljeni kako bi sve bilo savršeno. I bilo je u prkos velikoj tremi koja je vladala među učesnicima, a i među nama, fotografima.

Dala sam sve od sebe i nadam se da ćete uživati u fotkama sa Domijade.

Marina Lapadat

ŽUTI KARTON PA NA DOMIJADU!

Domijada se približava, ekipe se popisuju, a fudbalska nikako da se kompletira. Onima koji treniraju i igraju uspešno u gradskim ili seoskim klubovima treneri ne dozvoljavaju da igraju za Dom. Baš su toga dana tamo neophodni!

Mesaroš Laslo želi pošto poto da bude član domske ekipe, a trener ga ne pušta, Zbog toga on u petak pred put kući, u Miloševo, pravi strategiju: "Imam tamo dva žuta kartona. Ako zaradim još jedan moram da pauziram i onda mogu da igram za Dom. Ja ću odmah na utakmici u prvih 5 minuta da napravim prekršaj, da budem siguran da će me kazniti!"

Ponedeljak, vasitačica zove Mesaroša: "Jesi li dobio žuti karton?"

Mesaroš: U trećem minutu!

Vasitačica: Bravo Meske!

Jelena Kantar

POZDRAV MATURANTIMA, 17.05. 2007.

Jelena Jakšić

Vreme neumoljivo teče i njegova bujica Vas je i dovela večeras ovde, da sa svima nama na skroman način obeležite kraj vašeg srednjoškolskog života. Ista ta bujica će vas sad povesti u neke druge gradove i sela. Potrudite se da je uvek dobro usmjerite. I ono što je iza vas i ono što vas tek čeka ima svoje lepe i manje lepe strane.

Medju svim tim licima i naličjima, najbitnije je jedno, a to je vaše lice. Nek uvek bude ulepšano osmehom, jer neke teškoće se samo tako mogu prevazići. Ako nekad stvarno ne možete da nadjete razlog zbog kog bi se nasmejali - setite se INTERNATA. Svih ludorija, ljubavi i prijatelja. I zasigurno ćete se osećati lepše. Nek vam u sećanju ostanu samo lepe stvari. I ne zaboravite, zbog domskog života ćete kroz život koračati bogatijeg srca.

MATURANTI 2007.

I vaspitna grupa

1. Vujkov Željana
2. Đaković Nikola
3. Petković Milijana
4. Hraško Danijela

II vaspitna grupa

1. Ćirić Tanja
2. Vašaš Edvard

III vaspitna grupa

1. Nađ Aleksandar
2. Lavroš David

IV vaspitna grupa

1. Sikimić Nina
2. Rodić Marina
3. Samardžić Sanja
4. Martinović Vladan
5. Martinović Bojan
6. Tomin Milanko

V vaspitna grupa

1. Baćurova Vlasta
2. Subotički Danijela
3. Zorić Ilijana
4. Janković Nataša
5. Milanković dragana
6. Gavrilov jasmina
7. Šoklovački Aleksandra
8. Ostojić Ilijana
9. Žigović Beata
10. Forai Rozalija
11. Zoni Timea
12. Tot Norbert

VI vaspitna grupa

1. Gavrić Sandra
2. Dubovski Marijana
3. Benka Marina
4. Lifa Marinela
5. Cvetković Violeta
6. Liptak Stevica

VII vaspitna grupa

nema

VIII vaspitna grupa

1. Žikić Gordana
2. Vasiljević Bojana
3. Mravikova Marina
4. Sovilj Marija
5. Vilovski Radoslav
6. Jaglica Jasmina

IX vaspitna grupa

1. Popov Branislav
2. Savić Slobodan
3. Janković Ana

X vaspitna grupa

1. Popović Nemanja
2. Mesaroš Laslo

XI vaspitna grupa

1. Dmitrović Marijana
2. Kuraj Nataša
3. Palinkaš Minika
4. Varju Oršulja

Pismo maturanta

Neću reći da ne želimo da privedemo kraju školovanje u srednjoj školi i napustimo internat, jer svi mi, maturanti, žudimo da zakoračimo još jedan značajan korak na stepeništu života, ali svi mi osećamo strah nepoznatog, isti onaj koji smo osetili pre četiri godine, kad smo spakovali kofere i došli u ovaj grad.

Trebalo se navići deliti sobu sa još nekoliko osoba jer „su ljudi nesagledivi čim ih bolje upoznamo“, kako kaže Selimović. Trebalj je ugušiti ono osećanje bunta kad vam ne daju da spavate poslepodne ili da izadete iz doma za vreme učenja. Ali naučite i na koji način da zaobiđete sva ta pravila, koja kasnije postaju vrsta sećanja koja vam izmami osmeh. Najznačajnija vrednost jesu prijateljstva. Neka će se održati, neka će se urušiti ili su se već urušila, u svakom slučaju sva kao dletom ostavljuju dublje ili pliće tragove na vašoj duši i oblikuju vaš razum u zreliju formu koja je spremna da se suoči sa daljim tokom života i novim ljudima sa kojima ćete možda ponovo deliti sobu, kuću, hranu, tajne, sumnje, probleme, srećne trenutke.

Pre četiri godine, Zrenjanin je bio zahvaćen snažnom i gradnom olujom, olujom koja je nagoveštavala nešto veliko. Nagovestila i donela nas, ovogodišnje maturante. Ali mi ćemo još dugo biti tu, na diplomama sa domijada, u dnevniku dežurnog vaspitača, u internatskim novinama, na onom velikom stolu sa fotografijama u kancelariji pored vaspitačke, na zidu ispred ulaznih vrata, i naravno u sećanju vaspitača i svih vas što ostajete.

Martinović Vladan

U razgovoru sa Vladanom

Vladan Martinović je ove godine maturant. Proveo je sa nama četiri godine tokom kojih je aktivno učestvovao u mnogim Domskim aktivnostima. Sećamo se svi vrlo dobro, njegovih sjajnih tekstova u našem IN-u, ali Vladan je i odličan đak Zrenjaninske gimnazije, osoba radoznala i zainteresovana za mnoge stvari. Zato ćemo ga na početku razgovora prvo pitati o planovima za budućnost?

=>Planiram da se lepo provedem na maturkoj večeri, da se upišem na Hemijski fakultet Univerziteta u Beogradu – odsek biohemija i naravno da iskoristim mnoge mogućnosti koje Beograd pruža, da uživam u predstojećem letu, da se dobro plasiram na svetskom prvenstvu u plesu u Slovačkoj, ma pun sam planova samo da se i ostvare.

Čime si se sve bavio ove četiri godine u internatu?

=>Tokom protekle četiri godine svoje vreme sam provodio raznoliko. Bio sam dve godine predsednik Domske zajednice (još mi traje mandat :)), godinu dana potpredsednik Unije đačkih parlamenta Zrenjanina, član Omladine Crvenog Krsta i JAZAS-a. Od prve godine srednje škole sam polaznik seminara molekularne biomedicine u Istraživačkoj stanici Petnica. U Dom sam došao kao džudista, a odlazim kao moderni plesač. Pored ritmičke sekcije bio sam uključen i u sportsku i novinarsku. Prošao sam razne seminare na temu ljudskih prava i parlamentarizma.

Da li postoji aktivnost u kojoj si najviše uživao?

=>S obzirom da su sve teme koje nisu tako bliske, ne mogu da kažem da sam u nekoj više uživao a u nekoj manje jer svaka ima svoj jedinstveni osećaj koji budi u meni. Bilo je podjednako interesantno pisati tekstove za novine, praviti rastvore u Petnici, diskutovati o problemima mladih...

Uspeh kojim si se najviše ponosio?

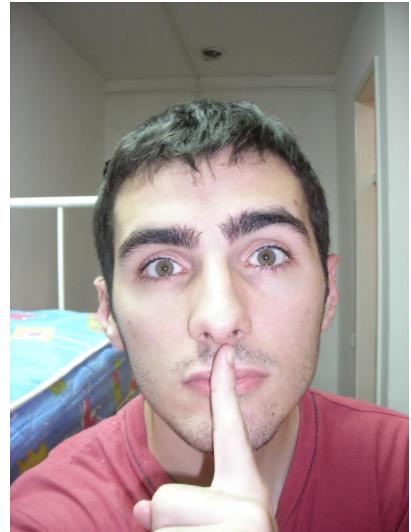
=>Postoje dva uspeha kojim se najviše ponosim. To su takmičenje iz biologije prošle godine i putovanje u Norvešku. Takmičenje iz biologije zato što sam uložio dosta truda da bih ostvario taj uspeh, što mi je time omogućeno da ne polažem prijemni iz biologije prilikom upisa na fakultet, a putovanje u Norvešku iz razloga što sam ja izabran na osnovu mog celokupnog rada tokom ove četiri godine i utiska koji sam sam ostavio odnosno zaslužio u istom vremenskom periodu.

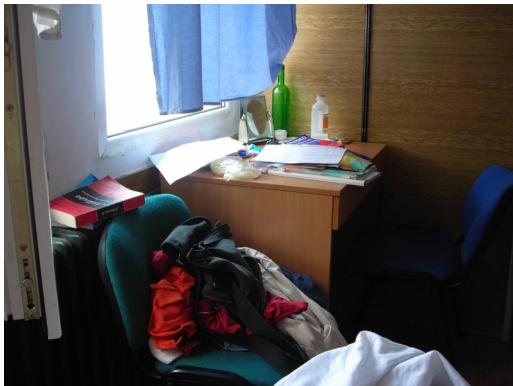
Zanimljivosti iz domskog života?

=>Uhh, ima ih mnogo... Potrebno je mnogo više vremena i prostora da ih sve ispričam. Nekih ne mogu ni da se setim...ostaju kao ona sećanja koja vam izmame osmeh.

Šta bi još rekao a da te nismo pitali?

=> Mislim da je sve ostalo rečeno u pozdravnom tekstu maturantima.

MOMCI IZ SOBE 10

Tog 31. VIII 2003g. nakon nesnosno toplog poslepodneva, nakon nesnosne gužve oko useljenja, nakon što sam pala s' nogu, sručio se neverovatni grad, koji je velikim i nepravilnim komadima povređivao one koji su se zatekli na ulici, razbijao stakla, crepove, automobile, jednom rečju pravio haos. Haos je nastao i u Domu, gde se po krevetima po kojima su mame prvaka, tek dovedenih od kuća, zategle čistu i ispeglanu posteljinu, sručilo razbijeno staklo, kiša, komadi polomljenih grana... Prosto sam osećala u vazduhu da to nije slučajno, da je to najava nečega u stvari je bila najava nekoga!

Došli su u moju grupu, njih četvorica prvaka, gimnazijalaca, četvorica momčića u sobi 10. I brojevi soba tada su bili drugačiji i kao da je sve bilo drugačije, osim nereda u njhovoj sobi koji je ostao isti od prvog do poslednjeg dana, pa... gotovo isti! Patike, kopačke, kimono, trenerke, dresovi...užas! Soba stalno otključana, svari zgomilane. A tek kujnica! Tako smo zvali frižider koji je mama Stana donela uz specijalno odobrenje, da njena dva sina, blizanca, i ostala družina iz sobe može da se dohrani nakon treninga. Jednom rečju, pogodila me katastrofa!

Kada se danas osvrnem četiri godine u nazad, pomislim da su mi se sa njima desile sjajne stvari. Proslavili smo pobedu fudbalera u Holandiji (u ekipi Proleterovih juniora bila trojica mojih momaka iz sobe 10 Milanko Tomin na golu a Bojan Martinović i Marko Milovac kontrolisu teren). Proslavili smo i prvo mesto u državi u modernom plesu (blizanci Martinovići kao lik u ogledalu bili su ubedljivi i efektni faraoni). Pričali smo i pripremali se vrlo ozbiljno za seminare u Petnici. Razrađivali razne strategije od toga kako izvrdati odgovaranje, kako osvojiti i kako se oslobođiti devojke, kako izglasiti odnose sa pojedinim personama, kako nastupiti na đačkom parlamentu, smisljavali kako da organizujemo rođendan drugarici u vreme poplave...

Gotovo da nije bilo aktivnosti u Domu u kojoj bar neko od njih nije učestvovao i maksimalno se založio da to što rade, urade najbolje.

Veoma često je bilo: Jooj vaspitačice, morate u školu..., ali je često bilo i: Jooj, Vladane, zaglavio se kompjuter..., molim te završi mi onu anketu što je na dekstopu... Vladan je, naravno, svaki put imao vremena, strpljenja, znanja i iznad svega volje da uradi sve što sam od njega tražila, čak i više. Često je imao sjajne ideje, tekstove za novine sa raznih putovanja, zanimljivosti iz nauke, kulture, fotke, crteže...

Trojica su sada maturanti Milanko, Bojan i Vladan (Marko je u trećem razredu otisao u Beograd da igra fudbal). I kao što su ostavljali srce na raznim borilištima sportskim, naučnim, umetničkim, tako su ostavili srce i deo sebe u Internatu.

Šta li će zateći kad u septembru otvorim vrata „njihove“ sobe?
vaspitačica Ljiljana Tomović

ŠTA OČEKUJEM OD BUDUĆEG ZANIMANJA?

Kao i svake godine, i ove ispraćamo maturante. Pred njima su velike i ozbiljne odluke. A kao što znamo, takve odluke nikada nisu luke. Iskustvo izbora srednje škole, koje je sada daleko iza njih, za nekog je bilo pozitivno iskustvo, a nekom je ono donelo mnogo glavobolje zbog neispunjene očekivanja, nesnalaženja i ozbiljnih problema u savladavanju gradiva. Prolazeći kroz srednju školu bolje su upoznali svoje sposobnosti, želje, postali zreliji. Ipak, iskorak iz srednje škole donosi nova preispitivanja i nesigurnosti -studirati ili ne, šta studirati, da li se odmah zaposliti...

Internat ove godine napušta 47 maturanata. Njih 37 pitali smo šta očekuju od budućeg zanimanja.

Od deset ponuđenih profesionalnih vrednosnih orientacija (sigurnost, velika zarada, prijatnost, samostalnost, mogućnost usavršavanja i napredovanja, uticajnost, popularnost, saradnja, pomaganje drugima i pravednost, istraživanje -sve ponuđene vrednosti detaljnije su pojašnjene), naši ispitanici dobili su mogućnost da izaberu tri za njih najvažnije.

Rezultati pokazuju da su najčešće birane profesionalne vrednosti:

-sigurnost (lična sigurnost, sigurno zaposlenje kojim bi sebi obezbedili normalan i pristojan život),

-mogućnost usavršavanja i napredovanja (podrazumeva sticanje znanja i razvijanje sposobnosti)

-samostalnost (nezavisnost u radu, samostalno donošenje odluka) i

-pomaganje drugima i pravednost (boriti se za bolje društvo, iskorenjivati zaostalost, bedu, zlo, pomagati ljudima u nevolji).

Poslednje dve vrednosti ravnopravno dele treće mesto.

Evidentno je da prevladavaju proindividualne vrednosti, odnosno, u njihovom središtu je lična sigurnost i dobit. Evidentno je da naši maturanti razmišljaju o realnom stanju u društvu i pri svojim izborima visoko vrednuju sigurnost koju bi im zanimanje donelo.

Prema teorijama izbora zanimanja, adolescente u profesionalnim opredeljenjima usmeravaju porodica, škola, vršnjaci, lična interesovanja, društvene okolnosti...

Opšte je mišljenje, zasnovano na mnogim istraživanjima u ovoj oblasti (a isto potvrđuje i ovo naše), izbori profesionalnih vrednosti izraženje su obojeni opštim psihosocijalnim karakteristikama same adolescencije, nego samom pretprofesionalnom pripremom. Npr. naglašena potreba za samostalnošću u poslu i samostalnim donošenjem odluka nadovezuje se na potrebu adolescenta da se liši tutorstva odraslih, preferiranje zanimanja koja omogućuju usavršavanje i napredovanje proističe iz mladalačke radoznalosti i potrebe preispitivanja granica, a pomaganje drugima i borba za pravednost, kao motivacija za izbor zanimanja, oslanjaju se na altruističke želje adolescenata da pobede nepravdu, pomažu ljudima u nevolji, menjaju svet, i veru da sami poseduju sposobnosti za to.

U borbi između snova i stvarnosti želimo našim maturantima da ostvare svoje izbore.

Nada

UPOTREBA INTERNETA

Internet, kao poseban vid informacionog kanala poslednje decenije se intezivno razvija. Sa napretkom tehnologije, napreduje i opseg mogućnosti koje pruža. Dostupnošću velikom broju građana internet može u znatnoj meri, kao i drugi vidovi javnog informisanja, da utiče na javno mnjenje. Takođe, može da pruži informacije koje su neophodne u školovanju, ili da posluži za zabavu.

Sprovedeno je malo istraživanje čiji je cilj bio da utvrdi da li je upotreba interneta zastupljna među srednjoškolcima u različitim sferama njihovog života, kao i da li postoji razlika u korišćenju interneta među polovima.

Rezultati istraživanja pokazali su da 36.7 % srednjoškolaca koristi internet svakodnevno, dok 27.5 % koristi nekoliko puta nedeljno, 21.2% koristi kad stigne, a 4.6 % ne koristi internet.

73.4 % učenika se povezuje na internet radi zabave, 30% radi korišćenja elektronske pošte, a 41.3 % u obrazovne svrhe. I momci i devojke podjednako koriste internet (86 i 90 %). Što se tiče upotrebe interneta, oba pola na prvo mesto stavljaju zabavu na drugo mesto momci stavljaju e-mail a devojke korišćenje interneta u naučne svrhe.

PS. Da smo vršili istraživanje o upotrebi internata, mislim da bismo dobili slične rezultate, (internat = internet!) ali neka to bude tema za proveravanje onima koji ostaju u internatu i sledeće godine!

Vladan Martinović

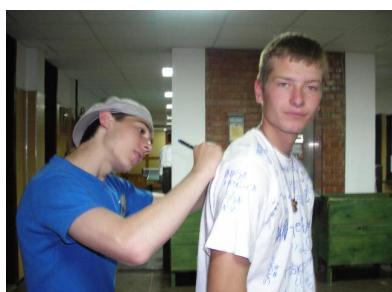

MATURANTSKA ŽURKA

Maj mesec je, slobodno možemo reći, mesec maturanata. Došlo doba da nam još jedna generacija maturanata izleti iz gnezda put nekih svojih plavih prostranstava. A kako da ih pustimo u taj beskrajni izazovni prostor a da se sa njima ne oprostimo i naravno napravimo im ludu žurku. Sve se to dešavalo 17. V 07.g. nešto posle 21h. Svi maturanti su prozvani i direktor im je uručio diplome za uspešno „internačiranje“, što je u neku ruku postala praksa u našoj kući. Uspešno internačiranje znači savladavanje svih prepreka internatskog života, snalaženje u najnemogućijim situacijama, sticanje zrelosti za suočavanje sa širokim plavim prostranstvima. Ovo je bila i prilika, jer se bliži kraj školske godine pa je to bila i poslednja žurka, da se nagrade knjigama i svi oni učenici koji su učestvovali u različitim domskim aktivnostima (sekcijama, Domijadama, domskoj zajednici...). Direktor je svima čestitao i uručio diplome i knjige. Jelena Jakšić je pozdravila sve maturante, a u ime maturanata, vrlo nadahnuto, zahvalio se Vladan Martinović. Bilo je lepo i dirljivo. Voditeljke programa su bile Maja Sredić I Marija Vranić

Nastup „MILK“-a svima je povratio dobro raspoloženje, a onda je nastupio DJ Nebojša i žurka je trajala do ponoći. Igralo se I pevalo, a neki su plakali I oprštali se od domskih žurki I ludih provoda.

Aleksandra Krulj & Marija Sovilj

MATURSKI RADOVI

EKOSISTEMI I KRUŽENJE MATERIJE

(zanimljivosti iz marurskog rada Rodić Marine – oblast – biologija)

Život na Zemlji se tokom nekoliko milijardi godina svog postojanja neprekidno razvija. To se dešava zahvaljujući tome što elementi žive materije, koji dospevaju iz okoline sredine, prolaze kroz niz organizama i vraćaju se u spoljašnju sredinu, a potom ponovo uključuju u sastav žive materije. Na taj način svaki element se višestruko koristi od strane žive materije. Upravo takvo kruženje materije i omogućava vremenski neograničen opstanak kao i neprekidan razvoj i usavršavanje života na Zemlji. Ti biogeohemijski ciklusi predstavljaju značajnu funkciju svakog ekosistema. Njegova priroda određuje masu živih organizama (biomasu), strukturu ekosistema, hemizam sredine. U suštini biomasa na zemlji se ne nagomilava već se održava na približno istom nivou, s obzirom da se ona neprekidno razgrađuje i nanovo stvara iz istog gradivnog materijala. Zato jedno od osnovnih svojstava svakog ekosistema predstavlja proces neprekidne razmene materije i energije između nežive i žive komponente ekosistema, odnosno između njegovog biotipa i biocenoze. Ovaj proces razmene, koji čine dva aspekta - materijalni i energetski, označen je kao metabolizam ekosistema. On obuhvata čitav niz uzastopnih faza:

- Vezivanje sunčeve energije putem fotosinteze i stvaranje primarne organske materije, od strane organizama proizvođača
- Raznovrsni procesi korišćenja ove materije zajedno sa vezanom energiom, od strane organizama potrošača
- Razlaganje od strane razлагаča i posle obavljene mineralizacije
- Ponovno korišćenje materije od strane organizama proizvođača

Na ovaj način materija kruži u ekosistemu. Kroz brojne lance i spletove lanaca ishrane, materija se neprekidno transformiše (od prostih neorganskih materija nastaju složena organska jedinjenja) i potom se ponovo vraća u neorganski oblik.

Za razliku od materije energija protiče kroz ekosistem. Sunčevu energiju koja dospeva u ekosistem, kroz proces fotosinteze vezuju autotrofni organizmi u vidu primarne organske materije. Ovu energiju koriste organizmi potrošači i ona se u skladu sa fizičkim zakonima termodinamike oslobođa iz ekosistema i napušta ga u vidu toplice. Kako je ovo nepovratan proces, kroz ekosistem neprekidno protiču nove količine energije.

U svim ovim biogeohemijskim kružnim procesima ogleda se jedinstvo biosfere kao integralnog dinamičkog sistema. To upravo znači da organizmi žive u sredini koja se stalno menja pod uticajem njihovog delovanja, a koja tako izmenjena deluje na njih same, i pri tom ih menja. Moglo bi se reći da se suština ovih promena nalazi u suprotnosti između organizama i sredine koje neprekidno nastaju i razrešavaju se kroz evoluciju biosfere kao jedinstvenog sistema.

KRUŽENJE TEČNOSTI U UNIVERZUMU.....

JAPANSKA UMETNOST

(zanimljivosti iz maturskog rada Martinović Bojana – oblast - likovna umetnost)

CEREMONIJA ČAJA

Tokom Muromači perioda (1338-1573), poznatog kao i Ašikaga period, dolazi do značajne promene u Japanskoj kulturi. Ašikaga vojni klan je preuzeo kontrolu i vratio centar države u Kyoto, u Muromači deo grada.

Sa povratkom vlade u prestonicu, trendovi Kamakura perioda su se završili i umetničko izražavanje dobilo je vise aristokratski, elitistički karakter. Zen Budizam je po drugi put uveden u Japan. U tom periodu razvija se ceremonija ispijanja čaja.

Ceremonija čaja održavala se u posebim kućama. Svrha ceremonije je da se provede vreme sa prijateljima koji uživaju u umetnosti, da se pročisti um od briga svakidašnjeg života i da se primi kup čaja serviranog u gracioznom i prefinjenom stilu.

KIMONO

Kimono je tradicionalni odevni predmet u Japanu T-oblika, ravnih tkanina koje padaju do članaka i dugih rukava. Rukavi su veoma široki metra. Reč kimono u prevodu ima dugu istoriju u Japanu i prikazivajući društvo i kulturu dobija u Hejan periodu. Tada je ukrašen mnoštvom detalja. Rasta vojne klase kimono više nije u Hejan periodu. U Edo periodu i najveća umetnička dostignuća periodu.

Kimoni su rađeni od jednog ko-
kimoni se ručno šiju, ukrašavaju
napravljen. Formalni kimoni su
obična odeća radio i od pamuka.
Zavisno od formalnosti postoje
se u dužini rukava, detaljima,
ima duže rukave i izvezene šare
kod kimona namenjenih starijim
osnovnog stila i najčešće tamnih

U modernom Japanu
i sličnim prilikama dok na ulici
koje moraju nositi kimono. I dalje u Japanu postoje škole za gejše, mada su retke. One se uče tradicionalnim
plesovima, muzici i pesmama.

kod zglobova, nekada i do pola
znači nešto što se nosi. Kimono
menja se tokom vremena
perioda. Svoju konačnu formu
postaje popularan kod žena i bio
Tokom Kamakura perioda, zbog
toliko dekorativno ukrašen kao
kimono je definisao status ljudi
sa kimonom su razvijena u ovom

mada tkanine. Svi tradicionalni
dok je materijal takođe ručno
rađeni od svile, ali se kimono kao

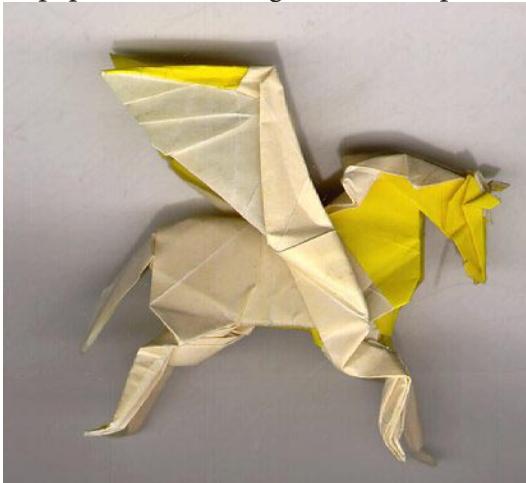
različiti stilovi kimona. Razlikuju
boji itd. Kimono mlađih žena
i motivi su kompleksniji nego
ženama. Muški kimoni su jednog
boja.

kimono se nosi na venčanjima
nije toliko čest. Gejše su jedine
retke. One se uče tradicionalnim

Origami

Origami je umetnost savijanja papira u cilju stvaranja trodimenzionalnih figura životinja, ljudi, objekata i apstraktnih oblika. Origami je japanska složenica od glagola oru (saviti) i imenice kami (papir). Jedini materijal potreban za origami je parče papira. Najlakše savijanje i dobijanje preciznih oblika postiže se sa tankim a ujedno i jakim papirom. Standardni origami papir je veličine 15 x 15 cm, obično je sa jedne strane bele boje a sa druge u boji i sa nekom dekorativnom šarom.

Koreni origamija su nejasni. Neki istoričari prihvataju da je savijanje papira počelo ubrzo nakon što je Cai Lun uvezao papir u Kinu 105. godine, a u Japanu kada su budistički monasi uvezli papir u Japan u 7. veku.

Dok drugi istoričari, međutim, tvrde da je origami japanski pronašao. Uprkos njegovim korenima, origami je u potpunosti razvijen u Japanu. Origami je bio tako cenjen u Japanu da su pojedini origami modeli postali delovi religioznih ceremonija.

UTISCI IZ BANJALUKE

Od 25.-27.05.07 manja grupa učenika i vaspitača bila je u poseti Domu u Banjaluci.

BanjaLuka je predivan grad. Utisci o putu i boravku su pozitivni. Putovale smo sa učenicima i vaspitačima iz Sremske Mitrovice i Kikinde. Lepo smo se provele, stekle nove prijatelje, domaćini su nas lepo ugostili. Posebno nam se svidelo iznenađenje u vidu izleta u etno selo. Sve u svemu, bilo je fenomenalno.

Ako se ponovo bude išlo na ovaj put, bilo bi nam draga da opet pođemo i mi, kao primerne učenice ovog internata.

S ljubavlju Marinela i Violeta#63

SIGNALNI PUTEVI U ĆELIJI

(zanimljivosti iz maturskog rada Martinović Vladana – oblast biologija)

Osnova života je sposobnost ćelija da međusobno komuniciraju. Komunikacija na ćelijskom nivou ogleda se u mogućnosti ćelije da prepozna različite signale i reaguje na njih. Bakterijske ćelije primaju informacije sa membranskih proteina-receptora o spoljašnjoj sredini (pH, svetlost, prisustvu drugih organizama, hrani itd.). Ovi signali prouzrokuju odgovarajući odgovor kao što su kretanje ka hrani, izbegavanje opasne situacije po samu bakteriju itd. Kod višećelijskih organizama, ćelije sa različitom funkcijom razmenjuju široki opseg različitih signala. Biljne ćelije reaguju na hormon rasta i varijacije sunčeve svetlosti, životinjske ćelije razmenjuju informacije o koncentraciji različitih jona i glukoze u vanćelijskim tečnostima, o nezavisnim metaboličkim procesima koji se odvijaju u različitim tkivima itd. U svim ovim slučajevima, signal predstavlja informaciju detektovanu odgovarajućim receptorima na membrani ćelije i pretvorenu u ćelijski odgovor, koji uvek uključuje hemijske procese. Proces prevođenja informacije u ćelijske odgovore naziva se signalna transdukcija i predstavlja univerzalnu odliku živih ćelija.

Broj različitih bioloških signala je veliki, kao i različitost ćelijskih odgovora na njih.

Otkriveni signalni putevi, njihovi mehanizmi i funkcije predstavljaju još jedan deo mozaika postojanja života na ovoj planeti. Shvatanje uticaja i prenosa signala kojima smo okruženi i koji regulišu naš organizam je ključni momentat u stvaranju kompletne slike aktivnosti ljudskog organizma. Njihova kompleksnost, međusobna integracija kao i preciznost i samoregulisanost biće predmet mnogih budućih istraživanja u raznim disciplinama, medicini, biohemiji, molekularnoj biologiji, genetici.

Filozofija umetnosti

(zanimljivosti iz seminarskog rada Julijane Vincan – oblast, filozofija)

Umetnost predstavlja značajan deo ljudskog života i kulture. Ona privlači veliku pažnju i uživa značajnu podršku. Ali šta je zapravo umetnost, i zbog čega treba da je cenimo? To su veoma stara pitanja. Filozofi se njima bave duže od dve hiljade godina. Teorijom umetnosti ne bave se isključivo filozofi.

Sociolozi, muzikolozi, likovni kritičari i teoretičari književnosti takođe to čine.

Postoje dva opšta zaključka – prvo, da je za filozofa umetnosti bolje da se bavi pitanjem vrednosti umetnosti nego da nastoji da dođe do definicije umetnosti, i drugo, da se vrednost umetnosti najuspešnije objašnjava tako što se objasne načini kojima ona doprinosi ljudskom umu. Razjašnjavanje i izučavanje ovih ideja vodi nas ka osvrtima na muziku, slikarstvo, poeziju, prozu i arhitekturu. Pošto je za mene muzika najlepša od svih umetnosti, nju sam izabrala za detaljnije objašnjenje.

Ali da prvo razmotrimo „šta je to što od umetnosti očekujemo?“ Spontani odgovor jeste zadovoljstvo ili uživanje. U čuvenom eseju pod naslovom „O merilima ukusa“, Dejvid Hjum tvrdi da je za umetnost značajna njena „priyatnost“, zadovoljstvo koje crpimo iz nje, i da je to stvar naših osećanja, a ne njene immanentne prirode. Ako o umetnosti razmišljamo kao npr. o izvoru zadovoljstva, imaćemo razloga da je drugačije vrednujemo nego onda kada o njoj razmišljamo na neki drugi način, kao o igri lepih simbola, o izvoru emocionalnih podsticaja, ili kao o obliku imaginativnog razumevanja.

Posebnu vrednost u muzici pretstavlja njen emocionalni sadržaj. Muzika može da probudi, ili čak izrazi strah i ponos kao i tugu i sreću, ali može li muzičko delo da izrazi stid, nelagodu, ili zavist ili mržnju ili ljubav? Moj odgovor je da kroz apsolutnu muziku kompozitor može izraziti svoju zavist, ljubav, mržnju, ali to ne mora da znači da će tu muziku slušalac isto tako doživeti. Harmonija par molova u nama može izazvati tugu, ali apsolutna muzika nam ne može u potpunosti dočarati osećanja koja je kompozitor imao dok je stvarao delo.

Muzika ima sasvim osobeno mesto među umetničkim formama zbog toga što, dok fotografija teoretski može da zameni sliku ili film pozorište, ništa ne može da zameni iskustvo slušanja muzike. Muzika je jedinstvena po tome što nam nudi proširene strukture organizovanog zvuka kojima možemo da istražujemo ljudsko iskustvo. Aspekt ljudskog iskustva koji istražujemo uz pomoć značajnih muzičkih dela ne tiče se, međutim, emocionalnog ili intelektualnog života, već auditivnog iskustva, iskustva samog slušanja.

Ovo su neki od razloga zbog kojih je za mene muzika najlepša umetnost bez koje bi moj život izgubio smisao.

SEMINARSKI RADOVI

Antički pogled na evoluciju

(zanimljivosti iz seminarског rada Nine Sikimić – oblast biologija)

Ideja o evoluciji organskog sveta, o tome da današnji živi svet potiče od živog sveta koji je ranije naseljavao našu planetu i da su savremene vrste biljaka i životinja nastale promenom vrsta koje su živele u ranijim geološkim periodima, je nastala još u antičkom dobu, kada su starogrčki mislioci izrekli prve, još nejasne misli o postanku sveta i života.

U pokušajima da objasne postanak sveta i života, razni grčki filozofi polazili su od ideje da je sve nastalo od neke pramaterije. Tales je takvom pramaterijom smatrao vodu, Heraklit vatru, Anaksimander zemlju. Takođe, neki filozofi onoga doba su videli jedinstvo sveta u njegovom kretanju i menjanju. To je naročito isticao Heraklit koji tvrdi da "sve teče" i da se "čovek ne može okupati dva puta u istoj reci". Neki mislioci, uključujući Aristotela su smatrali da je život nastao putem "samozačeća" ili "spontane generacije", tj. da živa bića mogu nastati naglo iz nežive materije.

Zanimljivo je da je Empedokle u 5. veku pre nove ere pokušao da konstruiše jednu teoriju o postanku i razvitku živog sveta. On je smatrao da su najpre, nezavisno jedan od drugoga, nastali razni delovi životinjskog tela a zatim je došlo do spajanja tih delova u celine čime su nastala prva životinjska bića. Neskladne kombinacije delova nisu mogle da se održe i propadale su, a od njih su ostale samo uspomene u vidu raznih čudovišta u grčkoj mitologiji (čovek sa dva lica, ljudi sa glavom bika, konj sa glavom čoveka i slično).

Međutim, skladne kombinacije su se održale i dalje razvijale. Iako je ova teorija nenaučna u njoj se naziru ključne teorije prirodne selekcije: eliminacija jedinki sa nepodesnom kombinacijom osobina, a održavanja onih koje raspolažu osobinama prilagođenim na uslove života.

Aristotel se prvi počeo baviti sistematikom živih bića a sve životinje je podelio u dve osnovne grupe: životinje bez krvi, što bi odgovaralo beskičmenjacima, i životinje sa krvlju što bi odgovaralo kičmenjacima. Uočio je da se razne forme živih bića odlikuju različitim stepenom složenosti svoje građe pa je konstruisao tzv. lestvicu bića, u kojoj je poređao grupe prema složenosti, na sledeći način: minerali - biljke - niže životinje (bez krvi) - više životinje (sa krvlju) - i najzad čovek. Ipak teško je Aristotela ubrojati u prave evolucioniste, jer izgleda da on nije shvatio veze i srodnice odnose između raznih grupa živih bića niti je uočio istorijski razvitak jednih grupa od drugih. Ali njegov rad na anatomiji i sistematici je imao veliki značaj za razvitak same evolucijske misli.

Antički Grci su uglavnom ostali na nivou opštег posmatranja prirode kao celine, ali nisu poznavali dovoljno konkretnih činjenica da izgrade jasniju i određeniju sliku prirode i njenog razvijanja.

POBEDNIČKI KOKTEL, ZA OSVOJENIH 25 MEDALJA

U četvrtak, 17. V 07g. u 20, 30h. direktor Doma, Goran Petković, priredio je koktel za sve učesnike Domijada. Nakon što nam je čestitao na postignutim uspesima, zalaganju i veoma uspešnom predstavljanju doma, direktor nam je poželeo još mnogo novih pobeda. Na sportskim i kulturno-umetničkim takmičenjima domova Vojvodine "Domijadama" u Vršcu osvojili smo 7 prvih, 6 drugih i 6 trećih mesta i još 4 prva, jedno drugo i jedno treće mesto na republičkoj Domijadi u Leskovcu . Znači da smo ukupno, što u Vršcu, što u Leskovcu osvojili 25 medalja!!! Malo li je!

Pijuckali smo pićena, sokiće, slikali se i časkali o dogodovštinama sa takmičenja i drugih dešavanja vezanih za Domijade. Bilo je lepo naći se u tom društvu.

Bojana Tomić

RODA POŽURILA

Intervju sa Anom Sabo, iz sobe 54, koja je kao učenica trećeg razreda medicinske škole ostala u drugom stanju, odlučila da rodi bebu i da nastavi školu, vodila je vaspitačica Jelena Kantar

Jelena: Ana, ima jedan dan u ovoj godini koji je za tebe i najradosniji.

Ana: Da, to je 14. mart 2007g. u 22,56h. kada mi se rodila čerka Emilija.

Jelena: U horoskopu?

Ana: Riba.

Jelena: Kako se sada osećaš, pošto si se vratila u Dom i školu?

Ana: Emilija mi mnogo nedostaje. Teško mi je. Sada je čuvaju tata Jožef i moja mama. A ja čekam vikend da budemo zajedno.

Jelena: Kako Emilija reaguje kada te vidi nakon nekoliko dana?

Ana: Raduje se, maše ručicama, guče.

Jelena: Da li si ti planirala bebu i školu u isto vreme?

Ana: Ne, (osmeh) nisam, ali kad se desila trudnoća odlučila sam da rodim bebu. Radovala sam se, bila svakog trenutka tokom trudnoće.

Jelena: Kao što vidim, vratila si se da završiš razred. Ti si sada III-ća godina, što znači dolaziš nam i dogodine.

Ana: Da, planiram da završim školu. Kad bi bile jaslice uz Dom bilo bi dobro za mene i bebu, a i ko zna, možda bi se više beba rađalo.

Jelena: Kako su tvoje cimerke reagovale na tvoju trudnoću?

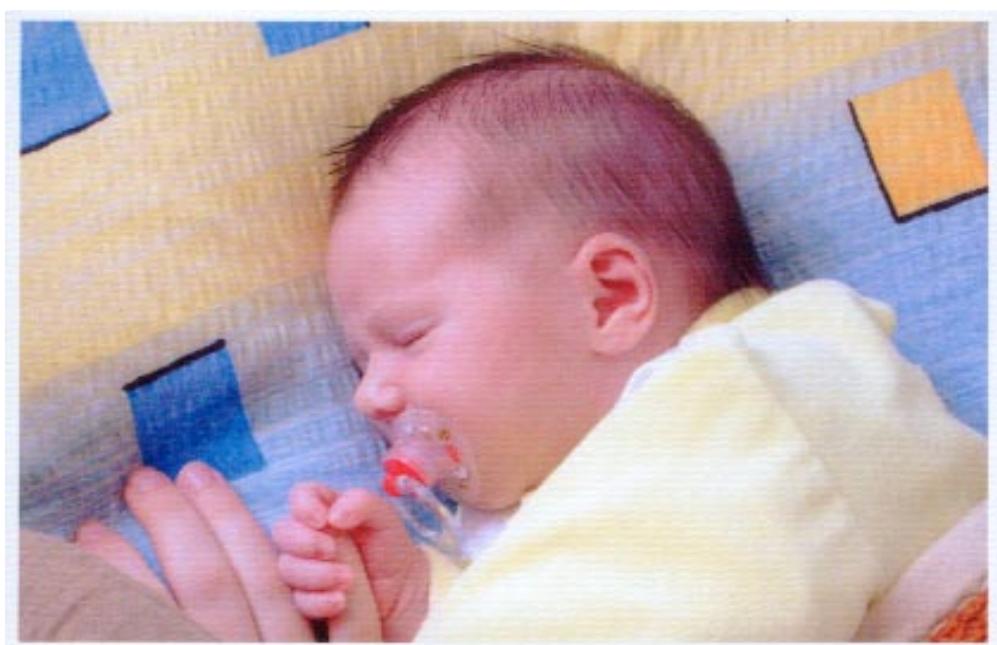
Ana: Podržale su me. Kako mi je stomak rastao imala sam neke poštede u dežurstvu, nisam usisavala sobu, sa spratnog kreveta sam sišla na donji. Moje cimerke Beata, Aleksandra i Elvira brinule su o tome da li sam dobro, da li mi nešto treba. I za njih je to bilo novo iskustvo.

Jelena: Kakve su reakcije bile u školi?

Ana: Pošto ja idem u medicinsku školu gde ima dosta obavezne prakse, profesori su mi pomogli oko održivanja prakse, oko rasporeda odgovaranja, tako da sam pre porođaja obavila sve što je potrebno da mogu da budem ocenjena i da gubitak u školi bude što manji. A vršnjaci, pa nije trudna učenica nešto što se svakodnevno dešava.

Jelena: Da li kao mlada majka imaš neku poruku vršnjacima?

Ana: Majčinstvo je nešto najlepše, ali bih im poručila da ipak drugačije planjraju bebu i porodicu, tako da mogu da budu sa svojom bebotom i da brinu o njoj.

Atletika

08.05.2007. održano je školsko takmičenje na stadionu u Zrenjaninu. Bilo je interesantno, ali nije ono što je meni trebalo – jaka konkurenca, a u stvari bila je šala. Rezultat sam dobar postigla na 800 metara, bila sam prva. Bilo je 8 devojaka iz raznih mesta. Sledeće takmičenje će se održati u Beogradu na stadionu „Marakana“. Predpostavljam da će biti dobar (veliki) rezultat, i na sumnjam da ću to postići.

11. 05 2007 na takmičenju učenika „Srbija trči“ održanom pod pokroviteljstvom ministarstva prosvete u svim gradovima Srbije osvojila sam I mesto u svojoj kategoriji 800m.

Magda Bojana

Pantomima

Glumice Žigović Beata i Forai Rozalija 04.05.2007. godine su gostovale u gradu Ajka u Mađarskoj. Predstavljale su pantomimsku igru „Propast carstva kroz 6 mirnih doba“ za koju su predhodno u ***** osvojile prvu kategorizaciju. Publika i žiri su bili oduševljeni. Devojke su dobole ponudu da studiraju akademiju umetnosti u Budimpešti. Vratile su se sa puno doživljaja. Usput su svratili na Baltonu, kupale se Thetmal kupalištu, posetile grad kraljice Gizele.

Na žalost ovaj nastup im je bio poslednji. Pošto se raspuštaju za nekoliko nedelja, nije izvodljivo da ova grupa i dalje zajedno funkcioniše.

Forai Rozalija

PAZI, SNIMA SE!

Poslednji dan škole pred uskršnje praznike protiče u uobičajenoj gužvi. Četvrtak je, podne, treba večeras realizovati omladinsku radio emisiju “Euforija” na radio Zrenjaninu, a niko od novinara ZIN-a odjednom ne planira da ostane u Domu. Znači, umesto u živo, snimićemo emisiju I odneti CD u redakciju Zrenjanina.

Općim triput celu zgradu da pronađem radio novinarke I novinare. Uz put, iz vaspitačke, pozovem ih nekoliko puta na razglasu na hitan sastanak u studiju u 12.30h.

Stiže se uz neminovna kašnjenja, zbog treninga, šetnje, učenja, ručka, telefoniranja, šminke (Pa, radio emisiju pravimo, ne TV!), produženih časova, produženih poljubaca...

-Na koju temu će mo raditi ovu emisiju Julijana, šta si planirala? - pitam urednicu našeg radija?

- O komunikaciji, nešto teksta sam pripremila, ali nije dovoljno- odgovara Julijana.

Kreće redakcijska mašinerija, piše se, dopisuje, skuplja po literaturi, Internetu...Šta je tu je, valjda će biti dovoljno teksta, uostalom, ako ne, pustićemo malo više muzike.

U 12.30h treba da počne snimanje, a Igora, glavnog I odgovornog I jedinog sveznajućeg za tehniku, nema. U školi je, na času, te ne može nikako da dođe. Šalje mi poruku sledećeg sadržaja: “Pa znate vaspitačice kako se to radi, gledali ste dok sam ja snimao”? Pokušavam, ohrabrena Igorovom podrškom, da savladam tehniku, tu je I pomoći prijatelja, Igorovih drugara koji su takođe sedeli i I gledali dok je snimao radio emisije. Uz dosta traženja I lutanja po tipkama I programima konačno uspevamo da krenemo sa snimanjem. Čitaju se tekstovi, smenjuju se glasovi Julijane, Maje, Sandre, Marije, Sanje. Neverovatno, sve je iz prve uspešno, nema zamuckivanja I vraćanja na ponovno čitanje. Još samo da se odjava snimi, procenujem, sad mogu da ih ostavim same. Kasnim na sastanak Pedagoškog veća već 10 minuta, ali, opravdano je, uradili smo emisiju!

Uzimam čašu s vodom, malo da predahnem, kad stiže poruka na mobilnom: ”Vaspitačice, nesrećnim slučajem sve smo izbrisali, ali ne brinite, biće sve OK, ići ćemo Danijel I ja na radio večeras. Julijana”

vasp. Jelena Kantar

STIPENDIJA ZA RUSIJU

Na republičkom takmičenju u ruskom jeziku, održanom nedavno u Beogradu, Sanja Samardžić, kovrdžava plavojka iz sobe 20, inače maturantkinja zrenjaninske gimnazije, osvojila je drugo mesto i bila je najbolje plasirana učesnica među državljanima Srbije (prvo mesto zauzela je Ukrainka, koja nije naša državljanica). Sanja je ovim uspehom osvojila tronedenjno putovanje u Rusiju i što je još važnije, stipendiju za školovanje na bilo kom ruskom univerzitetu.

Sanja, tvoj uspeh je veliki a nagrada izuzetno vredna, kako si doživela sve to?

- Jao, ne znam ni sama, sva sam bila zbunjena, kao da se sve to nekom drugom dešavalo. Nakon pismenog dela ispita u glavi su mi bile samo greške koje sam napravila i ako tih grešaka nije bilo puno, u mojoj glavi one su se samo umnožavale. Na usmenom sam bila veoma dobra, a kad sam čula rezultate bila sam van sebe od sreće.

Šta dalje?

- Radujem se putovanju u Rusiju i ako sam u Moskvi već bila sa školom. Stipendija me je obradovala i uplašila. I ako sam maturant, nekako se još nisam bila opredelila za to šta će studirati, pa mi je ova ponuda da se upišem bez polaganja prijemnog ispita, pravo olakšanje. Uplašilo me je to kako će se tamo snaći, jer nije u pitanju samo znanje jezika već je to i drugačija kultura i način života, a uz sve to i udaljenost od 2500km.

Da li si već donela neku odluku?

- Mnogo sam razmišljala i konsultovala se, najviše sa svojom profesoricom ruskog jezika, Irinom Ubović, bez čije pomoći i ohrabrenja ne bih sve to uspela. Ona je moskovljanka i pružila mi je obilje korisnih i ohrabrujućih informacija. Pored toga bila sam i u Ruskom Domu u Beogradu, preko koga će se i sprovesti čitava procedura upisa na fakultet i oni su mi dosta pomogli u donošenju odluke. Sada verujem da će se tamo dobro snaći i da je studiranje u Rusiji prava stvar za mene. Odlučila sam se za bioinženjering i bioinformatiku ili za međunarodnu ekonomiju, zavisi od toga šta može da se upiše u Moskvi u okviru stipendije koju sam dobila.

Znači od septembra si moskovljanka!

- Da, ja se nadam da će biti tako.

Puno sreće, lepo se snađi u velikom belom svetu i ne zaboravi nas, javni nam se po nekad i ostani i dalje saradnik našeg IN-a.

Ljiljana Tomović

KAKO DOBITI DVOJKU IZ MATEMA- TIKE

Pismeni iz matematike. Gradivo teško i meni već godinama nerazumljivo. Vežbala sam ja tu nešto, ali ne sa vaspitačicom koja nudi pomoć, već sa mojom drugaricom iz razreda, uz kafu, cigare i malo trača,

Imali smo pet jako teških zadataka. Za dvojku treba dva tačno uraditi. Ja sam uradila sam tri! Četvrti sam мало načela. Od ona tri jedan mi sigurno nije tačan. Drugi sam nešto uradila, ali ne do kraja, zapetljala sam se negde, a na onom jedanom sam zabrljala nešto u toku računanja, ali sam dobila tačan rezultat! Pa valjda mi neće dati jedan plus (1+), već jednu malu, malu dvojku manje (2-). A ako vaspitačica ode kod profesorice i ispriča koliko sam se trudila i vežbala biće valjda neka mala dvojka za kraj!

Tako I bi!

Zorka Kapetanov

KAKO OTERATI

DEVOJKE

- recept sobe 35-

- Doneti od kuće mnogo posuda punih hrane: kolača, mesa, pekmeza, masti, salatica...
- Hranu pojesti, ali ne olizati posude.
- Prazne posude ostaviti poklopljene 2 dana da se na hranljivoj podlozi razvije sve što se razviti može.
- Posude otklopiti u večernjim satima, kada se u sobu nakupe devojke.
- Miris, koji se širi prostorijom pouzdano ih rasteruje! Mada kad bolje razmislim i ne baš pouzdano i ne baš sve!

Bojan Stamoran

VITEŠKI GEST

Naša četiri momka: Nađ Aleksandar, Stamoran Bojan, Liptak Stevica i Samardžić Vukašin (u daljem tekstu – vitezovi) pronašli su i vratili vlasniku novčanik, kako se sve to zbilo saznali smo u razgovoru sa njima.

IN: Kada je to bilo?

Vitezovi: Auuu. Tamo negde aprila.

IN: Šta se tačno desilo?

Vitezovi: Išli smo u trafiku da kupimo sok. U povratku smo, pored trafike, našli novčanik. Doneli smo ga u sobu 30, otvorili ga i tražili dokumenta. U novčaniku nije bilo para. Našli smo 4 platne kartice, jednu deviznu karticu i zlatni sat. U novčaniku su bile i tri uplatnice na 10 000€, 3000€ i na 1500€. Sa uplatnica smo pročitali podatke o vlasniku novčanika i saznali adresu.

IN: Da li ste bili u iskušenju da iskoristite neku od platnih kartica?

Vitezovi: Jesmo. Hteli smo da odemo u „Rodić“. Onda smo pomislili kako bi nama bilo. Kada smo videli sve podatke o vlasniku, bilo je to kao da smo tu osobu već upoznali i odustali smo.

IN: Šta ste onda uradili?

Vitezovi: Rešili smo da vratimo novčanik. Pošto nismo znali gde se nalazi ulica navedena u adresi, uzeli smo taksi. Na navedenoj adresi nismo zatekli vlasnicu već rođaku, koja nam je dala njen broj mobilnog telefona. Ona nam je, takođe, tražila da ostavimo novčanik, ali mi nismo imali poverenja.

IN: Kako su se događaji dalje odvijali?

Vitezovi: Pozvali smo vlasnicu telefonom i dogovorili da se nađemo ispred Internata. U dogovorano vreme stigla je jedna ženska osoba srednjih godina veoma uzbudjena, drhtala je. Pitali smo je za ime i prezime i šta je izgubila. Ispostavilo se da je to vlasnica novčanika i mi smo joj ga predali.

IN: Kako je ona reagovala?

Vitezovi: Bila je zbumjena. Dala nam je novac koji smo potrošili za taksi, a mi smo se na kraju počastili sladoledom.

IN: Da li biste ponovo uradili istu stvar?

Vitezovi: Pa sigurno, dok se ne nađeš u nekoj situaciji ne znaš kako ćeš reagovati. Da nam je neko pre rekao da ćemo odmah vratiti novčanik mislili bi da je lud. Ali kada se to zaista desi i kad poštено razmisliš vidiš da ne možeš drugačije da postupiš.

Vršnjačko nasilje-da li postoji?

Neko je ovaj vek nazvao vekom agresivnosti iako se o pravima na razne vidove različitosti nikada nije više govorilo.

Svedoci smo čestih zabeleški u novinama o agresivnim nastupima navijača, obračunima u školskim dvorištima, napadima na vršnjake koji su druge rase, nacionalnosti...Ishodi ovih sukoba često su fatalni, a količina agresivnosti koja je tom prilikom ispoljena veoma zabrinjava. Događaj gotovo uvek prati prisustvo alkohola, narkotika...

Ova problematika nije zaobišla ni naš grad.

Zbog svega navedenog Unija školskih parlamenata sreñih škola Zrenjanina donela je odluku da se pozabavi ovom temom. Prvi korak bio je sprovođenje ankete o vršnjačkom nasilju među srednjoškolcima.

U internatu je na pitanja o problemu nasilja odgovaralo 60 učenika.

Pa evo nekih rezultata:

-da „Lepa reč i gvozdena vrata otvara“ veruje 47% ispitanih, dok u ovu poslovicu sumnja ili je potpuno odbacuje 53%,

-45% ispitanih smatra da je prirodno da se dečaci tuku,

-razlog za agresivno ponašanje nekih učenika naši ispitanici vide najviše u potrebi za dominacijom,

-sa verbalnim oblicima agresivnosti (pogrđna imena, ismevanje i zadirkivanje) nikada se nije susrelo 36%, povremeno se susretalo 52%, dok je 12% često imalo iskustvo sa ovim oblikom zlostavljanja,

-ogovaranja i širenje glasina nikada nije na svojoj koži iskusilo 52% ispitanih, dok se sa ovom pojavom susretalo 48% ispitanih,

-za najčešće mesto odigravanja zlostavljanja učenici proglašavaju školsko dvorište, ali i učionicu, put do škole ili školski toalet prepoznaju kao mesta

problematičnog ponašanja,

-42% ispitanih smatra da se učenici povremeno kažnjavaju za agresivno ponašanje, a 30% da se nikada ne kažnjavaju,

-najčešća mera koja se izriče učenicima za agresivno ponašanje je ukor razrednog starešine,

-87% ispitanih smatra da učenici pokušavaju da sprečavaju međusobno nasilje,

-što se tiče nasilja od strane profesora učenici uglavnom smatraju da fizičkog nasilja „uopšte nema“, (60%), dok su oblici verbalnog nasilja u vidu neslanih šala i ismevanja zastupljeniji,

-kao način rešavanja i prevencije problema nasilja u školi učenici u najvećem postotku vide saradnju škole i roditelja 49%, zatim u primeni mera kažnjavanja 29% i na kraju u edukaciji 22%.

Šta reći na kraju?

Očigledno da nasilje i u našoj sredini postoji. Da bi ga sprečili svako od nas i vas mora dati svoj doprinos.

Ukazati na vršnjake-nasilnike nije izdaja prijateljstva.

Potrudimo se da u svojoj sredini negujemo tolerantno ponašanje, uvažavajmo različitosti.

Konflikti su sastavni deo života, potrudimo se da ih rešavamo tako da obe strane dobiju što više, a izgube što manje. Ostvarujmo svoja prava ne povređujući druge.

Vaša Nada

EKSURZIJA DO ZAJEČARA

Tmurno jutro nas je dočekalo, za naše malo putovanje. Onako neispavani, pridružili smo se vaspitačima i kikinđanima, dole u hodniku. Polako smo ušli u autobus i jedva progovorili po koju reč. Tek kasnije, kad smo se malo razbudili bili smo spremni za Zaječar. Otišli smo po vrščane i krenuli u našu malu avanturu. Na putu do tamо uspeli smo čak da vidimo „Ostrog“ i „Žiču“, kako kažu Dada i Zoka. I za tili čas, već smo stigli. Domaćini su nas dočekali i rasporedili po sobama. Posle kraćeg predaha otišli smo do Gamzigrada, tačnije na Romulijanu. Nema reči kojima bih opisala taj prizor. Građevina, odnosno samo njeni ostaci, nastali još u doba rimljana, a ostavljuju tako snažan utisak! Imali smo priliku i da vidimo podni mozaik, koji se sada rekonstruiše i retko se prikazuje u celini. Stubovi, porušene zidine...sve to čuva jednu lepu priču, ali neću vam je sada ispričati, možda neki drugi put.

Upoznale smo neke zaječarce i bile smo spremne za žurku. Ovo „bile“ je zato što je bila samo ženska populacija, ove godine sve sa vaspitačicama Slavkom i Jelenom. Žurka k' o žurka, nije se razlikovala nešto više od naše. Normalno rodile su se tu i nove ljubavi, ali su kratko trajale. Već uveliko izmorene nismo ni znale da smo zaspale.

Jutro je počelo obilaskom zaječarskog muzeja. Kako reče naš vodič, on je jedinstven. Verujte i jeste. Pun je skulptura, odevnih predmeta, nakita, alata iz ko zna kog doba (pričali su nam, ali sam zaboravila!). E, onda je došlo ono „sve što je lepo kratko traje“. Teška srca smo se oprostili od novih drugara, sa nadom da ćemo se ponovo videti dogodine.

U povratku smo svratili u manastir Ravanica . Videli smo kosti cara Lazara, delić odore svete Bogorodice koji odolevaju vekovima.

Poslednje protezanje bilo je na jezerima u Beloj Crkvi. Meni je teren veoma poznat pa sam bila i vodič. Ostalo nam je još samo da ostavimo vrščane u njihovom internatu a kikinđane na autobuskoj stanici i da se dokopamo našeg doma i naših soba. Puni utisaka sutradan smo ih, uz kaficu, prepričavali na, omiljenoj nam klupi. Saška Grujić

HOROSKOP ZA KRAJ ŠKOLSKE GODINE

vaš astrolog **Ela Banković**

OVAN

Protekli mesec vam ja doneo dobre promene i sada bi trebalo da uživate u njima! Imate utisak da sebi dozvoljavate previše luksuza, i tu ste u pravu. Ne ulazite u tajne veze niti sa mnogo starijom ili mlađom osobom jer su mogući problemi.

BIK

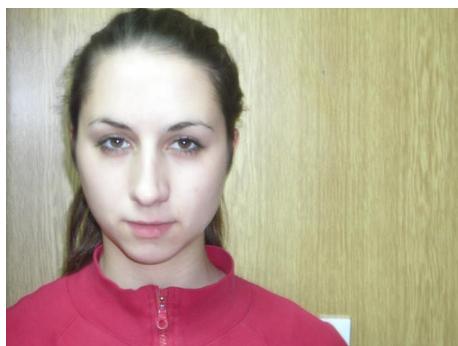
Ljudi vam govore sve u lice i to vas plasi i dovodi u pitanje Vašu samokontrolu i sigurnost! Nekako Vam se čini da sve ide usporeno, i ne baš najbolje, ali krajem meseca je moguće poznanstvo koje može značiti veliku ljubav...

BLIZANAC

Često se meštate u tuđe stvari. Time biste mogli da povredite druge osobe, a posebno su moguće svađe sa prijateljima. Imate utisak da partner večito kasni i ne obraća pažnju na Vas... Biće sve u redu, samo ga prihvativi takvog kakav jeste!

RAK

Patite zbog nečega. Trenutno mnogo brinete, što baš ne liči na vas! Treba Vam podsticaj i malo volje da u svemu izgurate do kraja. Ne zanemarujte svoj fizički izgled, samo zbog toga što Vama toliko ne igra ulogu kod drugih.

LAV

Sigurni ste u sebe jer ste od uvek vodili računa o svemu, i sada, kada se bliži kraj školske godine, Vi ste mirni i savest Vam je čista. Kad sve prođe, krenite u akciju. U potragu za partnerom. Zvezde kažu da je idealan period za to krajem meseca.

DEVICA

Ne dozvolite sebi da se nervirate zbog nebitnih stvari. Osećate se kao Alisa u zemlji čuda, jer živite u drugačijem svetu. Zbog toga je moguće da simpatija oseća nesigurnost, dok je muvate!!!

VAGA

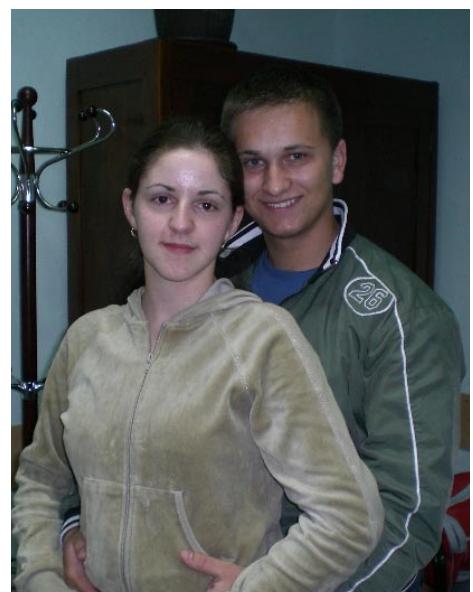
Ne lažite! Predstavljate drugima sebe u drugačijem svetlu i time sebi ne osiguravate iskrene odnose i moguću lepu vezu kojoj težite. Svaki put kad pojedete nešto vrlo kalorično setite se da je to nezdravo, i da dolazi leto! Zvezde pokazuju sklonost gojenju!

ŠKORPIJA

Kao da vam je muka od svega i od svih. Međutim, čim se desi novo poznanstvo, a hoće – uskoro, imaćete energije da sve probleme rešite bez muke. Rešite se konačno starih obaveza i veze sa ljudima koji Vas čine nesrećnom osobom.

STRELAC

Mučite sebe i druge postavljajući glupa pitanja i dajući glupe odgovore. Sreditate se već jednom! Za-uzeti – ako vam nije lepo sa osobom sa kojom ste, ili poravite taj odnos ili raskinite. Jedino čega trenutno ima u Vašem životu je novac! Uživajte u njemu dok se stvari ne promene!

Slobodan Savičić – Boba proglašen je za đaka generacije u S.Š „9 Maj“ !

Boba je proveo u našem Internatu četiri godine, između dve ljubavi: stonog tenisa i Violete iz „plave“. Čestitamo mu na uspehu u školi !

IZ DNEVNIKA DEŽURNOG VASPITACA

12.03.07. U 00.00h na hodniku II sprata pored #44 pored otvorenog prozora Đukićin Ivan je svirao i pevao na gitari, a sa njim pevali na sav glas Rančić Danilo i Križ Vladislav. Sa prozora dnevnog boravka „žute“ i iz #58 posmatrale su devojke. U 00.40h došla je vatrogasna brigada.

14.03.07. U bolnicu u 9h na porođajno, Hitna pomoć odvezla Sabo Anu.

U 23.55h Sabo Ana se porodila, dobila čerkicu.

16.03.07. Marković Marinko se preselio u sobu 30.

22.03.07. Šefu službe i Bakoš Miklošu: Vincan Julijana, za potrebe sekcije, treba da skine sa Interneta tekst i da odštampa o rok muzici! Molim da joj se omogući da to uradi! J.K

24.03.07. Uzeti tri lanč paketa za Mišić Darka, trebaće mu u nedelju za ceo dan (takmičenje)

25.03.07. ☺Sa Vojvođanskog prvenstva u rvanju vratio se Mišić Darko. Osvojio II mesto u kategoriji kadeta!

26.03.07. Đ. Nikola po dolasku sa folklora u 23.00h ostavio svoje stvari u sobi i otišao u #54. Zadržao se duže nego što treba, nakon boravka u sobi, bio sa M.Aleksandrom u kupatilu, pričali do 01.00h i pored moje opomene više puta. Posle 01.00h nije se vratio u svoju sobu, nije prošao kroz TV salu. Odlazi na spavanje u 03.30.h dolazeći iz domskog dela zgrade.

28.03.07. Na sastanku Unije parlamenta otišli: Jakšić Jelena, Tornjoš Maja, Grujić Saška, Aleksić Milka i Oljača Sanja.

29.03.07. Jeftić i Vig otišli u Beograd na stoni tenis.

Radio emisija „Naši uspesi na domijadama“

30.03.07. U 21.00h održana pozorišna predstava u trpezariji od strane gostiju iz Surdulice.

31.03.07. Lanč pakete za učesnike domijade uzeti = 51

Po dolasku iz Vršca, većina dece izlazila u grad. Dolazili su do jutra. Poslednja je došla u 04.20h S. Nina.

03.04.07. Vesić Zorana, Pavić Tatjana, Salma Tea i Maribkov Nataša večeras imaju produžen izlaz do 01.30h. Došle osim Tee u 01.50h. Tea nije ni išla u grad.

05.04.07. Šuša Igor i Jakovljević David idu na radio Zr – tema „Metalika“

17.04.07. Poetsko-scenski prikaz i klasična muzika idu na Republičku domijadu, jer su prvoplasirani odustali.

J. Radislav otišao bez pitanja kroz prozor #1 u grad i vratio se kroz prozor, priznao je. Video ga portir Balaban obilazeći spolja zgradu.

☺Savičić Slobodan, Popov Branislav i Nedeljkov Maja buđeni u 06.30h idu na takmičenje u stonom tenisu u S. Mitrovicu, vratili se sa medaljama.

19.04.07. Radio emisija „Pušenje“

21.04.07. ☺U 16.00h Martinović Vladan i Bojan, Miler Aleksandra, Vranić Marija i Zima Leontina otišli na državno prvenstvo u modernom plesu u Nove Banovce.

U 00.30h vratili se sa državnog prvenstva sa osvojenim I mestom. Pehar je u vaspitačkoj, a diplome kod Martinovića. U čast njihovog koreografa Nikolete, u čast naše dece za zaslужeno priznanje, organizovana je svečana večera u trpezariji od strane direktora Gorana.

23.04.07. Stefanović Snežana je otišla na takmičenje u Niš. vraća se sutra.

25.04.07. U 22.00h vladala je opšta euforija, uobičajena šetnja po hodnicima, pričanje na stepeništu.

Radio emisija – „Naši uspešni maturanti“

Karić Marko ima utakmicu, doći će u 23.00h.

04.05.07. Š.Igor prespavao negde u gradu (kod drugarice), došao u 6.30 ujutru.

05.05.07. S.Milivoje uneo u #37 pivo i rakiju, sam je priznao. Kada sam im oduzela piće Milivoje i V.Edvard su se pobunili, izjavljajući da je vikend, „pa što ne bi pili“.

06.05.07. Vratila se Sabo Ana i nastavlja školu.

07.05.07. U 01.00h M. Milan priča na hodniku II sprat desno krilo sa Uglješom a Cimeša stoji na vratima #33 i pravi im društvo u razgovoru.

U 00.40h O. Ljiljana i M. Dragana došle da me pitaju da ih pustim da navodno jedu. Nisam i, dozvolila. Ponovo dolaze u 01.00h uporno traže da ih pustim. Nisam im dozvolila a one su odgovorile da će ići preko skele.

09.05.07. U 16.00h doći će kombi da vozi učenike, muzičare i vaspitačicu Jovanku u Beograd na proslavu dana doma, kao specijalne goste.

Ispod kreveta u #14 bile dve prazne pivske flaše, pili su sok.

12.05.07. Šuša Igor, Krulj Marina, Banković Ela, Stefanović Snežana i Ćirić Tanja otišli sa školom u Bjeljinu na takmičenje horova.

14.05.07. Učenici Muzičke škole vratili se iz BiJeljine sa takmičenja horova osvojili I mesto!

Na podu spavaju momci iz sobe 29 i 48 – vrućina im.

15.05.07. U 23.20h G. Kristina i L. Sanja puštale se niz gelender sa II sprata.

⊗Na republičkom takmičenju u Obrenovcu ekipa škole „9 Maj“ u sastavu Savičić Slobodan i popov Branislav, osvojila I mesto a devojke na čelu sa Majom Nedeljković II mesto.

16.05.07. J.Uglješa ponovo izvadio dušek iz kreveta na pod – kaže da je dušek njegov, pa valjda misli da može da radi šta hoće sa njim.

17.05.07. Radio emisija na temu „Multikulturalnost“

Maturantska žurka

19.05.07. U 7.00h se ide u Zaječar, buditi učenice u 6.15h lanč paketi su pripremljeni za naše i učenike iz Kikinde.

Kormanjoš Slobodan buđen u 6.30h da ide na takmičenje iz informatike u Beograd.

22.05.07. Magda Bojana otišla na takmičenje u Beograd

23.05.07. M.Dragana, O.Ljiljana i Š.Aleksandra u 00.40h vrištale na hodniku I sprata desno krilo i lupale vratima sobe 2-3 puta.

24.05.07. M. Dragana slavi svoj odlazak iz Internata tako što na hodniku u 23.00h urla na sav glas.

26.05.07. ⊗Bajkić Milenko osvojio II, a Mišić Darko III mesto u rvanju na međunarodnom kupu „Darka Nišavića“.

27.05.07. Na jezeru se kupali P.Branislav, S. Slobodan i V.Edvard, upozoren na opasnosti i pravila Doma da nema kupanja u neobezbeđenim vodama.

Vaspitačice radmila i Slavka sa četvoro dece stigle iz Banjaluke u 20.10h.

29.05.07. U 00.10h O.Ljiljana, M.Dragana i Š.Aleksandra ponovo vrištale na sav glas.

U23.10h #10 puna dima, neko od njih je pušio u sobi, mada S. Marija mi je kazala da je navodno palila sliku od momka pa je zbog toga dim u sobi.

Redakcija: Ljiljana Tomović, urednica, članovi redakcije – Jelena Jaršić, Nadežda Prijić, Aleksandra Krulj, Adela Karaman, Saška Grujić, Marina Lapadat, Aleksandra Terzić, Momčilo Vuković Vladan Martinović. Tehnička priprema: ovog puta kompletну tehničku pripremu uradili Vladan Martinović i vaspitač Bakoš